

[Finansministeren.]

som de ændringsforslag, der er til behandling her i dag. Det er meget glædeligt ikke bare for mig som finansminister, men også i øvrigt, at der nu er et så bredt flertal bag kildeskatten, som vi ser i denne sag.

Det har længe stået for mig som noget meget uheldigt, at kildeskatteproblemerne her i landet på visse punkter er blevet trukket op til en tilsyneladende storpolitisk debat. Det er jo spørgsmål, der i andre lande vil og her i landet burde betragtes som rent tekniske. Rent tekniske skattespørgsmål er i mange år her i landet gjort til storpolitik, fordi det gav partierne mulighed for i deres forhold til hinanden at placere sig på den ene eller anden måde, som nu passede til det ene eller det andet. Det skal jeg ikke fordybe mig i, men det er vel nok rigtigt at sige, at sådan er det. Man har i mange år brugt skattepolitikken, desværre, synes jeg, her i folketinget til en partipolitisk, taktisk adfærd, som egentlig ikke har gavnet vor skattediskussion. Derfor er jeg som sagt ikke bare som finansminister meget glad for, at fire af folketingets partier i dag står bag ved kildeskatten og siger: denne skat er kommet for at blive, og den skal vi have lavet så god som muligt.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke det udvalg, som den forrige regering nedsatte, det såkaldte Poul Dahlggaardudvalg, som jo bestod af håndplukkede skatteeksperter. Man havde altså ikke tilstrækkelig tillid til, at man i sit eget ministerium kunne finde de rigtige, og så tog man nogle udefra. Det kan godt være en betænkelig sag, men all right, det gjorde man altså. Fra dette udvalg har vi fået en betænkning, som temmelig klart bakker kildeskattesystemet op. Man er ikke ukritisk — og det er jeg også glad for — men alligevel går man ind for kildeskattesystemet ud fra en fornøftbetragtning og siger: nu skal vi have dette system til at virke. Man peger på forskellige praktiske ting, som kan gøre, at dette kildeskattesystem også virkelig kommer til at virke.

Det er jo det, befolkningen ønsker af det kildeskattesystem, som man ikke vil af med. Vi har ganske vist hørt lidt om B-skatteyderne i dag, og det skal jeg vende lidt tilbage til. Man vil ikke af med et system, der trods alt stiller den enkelte skatteyder langt friere

med hensyn til skattebetalingen, end det gamle skattesystem gjorde, hvor der var problemet med, at det var en skat, der var udregnet på et 1½ år gammelt grundlag, man i en given situation skulle være afhængig af. Nu har vi et i sandhed liberalt system — det er bare underligt, at de liberale partier har været så længe om at opdage det — et system, hvor den enkelte skatteyder meget, meget friere kan indrette sig uden at skulle tage gamle skatteproblemer i betragtning.

Det er det, vi skal prøve på at gøre bedre, for vi har jo oplevet, at der i kildeskattesystemet, som vi har set det indtil nu, stadig væk optræder noget med en restskat. Hvis man vil vurdere det kildeskatteforslag, som her foreligger, og de ændringsforslag, der er til behandling her i dag, vil man netop blive opmærksom på, at det, forslaget på linje med Poul Dahlggaardudvalgets indstilling går ud på, netop er at rette op på dette punkt. Man indser, at de restskatteproblemer, vi har haft indtil nu i kildeskattesystemet, kan vi ikke leve videre med. Det burde den tidligere finansminister for længst have indset, og det er meget beklageligt, at de konservative har isoleret sig så ganske, som de har gjort på dette spørgsmål, formentlig fordi de skulle bakke en tidligere finansminister op.

Hele befolkningen er klar over, at det, der blev lavet med at forskudsansætte på et 2 år gammelt grundlag, var forkert. Hundretusinder af skatteydere, helt op imod en million, har henvendt sig til skattevæsenet for at få rettet deres skattebillerter og deres trækkort op; sådan at de ikke risikerede på et eller andet tidspunkt at stå med en restskat. Nu ved jeg godt, at der er nogle, der siger, at det ikke er så slemt med restskatterne. Nej, det er det ikke, hvis man har magt over tingene og måske har penge stående i banken. Så kan man klare problemerne, så kan man inden 1. marts næste år betale det, der mangler. Men for folkepensionister og i tusindvis af lønmodtagere er det et virkelig stort problem, hvis der kommer en meddelelse fra kildeskattedirektoratet om, at nu skal man af med en restskat på 1.000 kr. eller 2.000 kr. — ja, jeg har endda været ude for 3.000 kr. for en folkepensionist. Jeg mener, at vi i folketinget simpelt hen ikke kan være bekendt at have et skattesystem